Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 14. novembra 2018 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Opakované použitie informácií verejného sektora – Smernica 2003/98/ES – Článok 1 ods. 2 písm. c) tretia zarážka – Prudenciálne požiadavky na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti – Nariadenie (EÚ) č. 575/2013 – Zverejňovanie informácií úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami – Článok 432 ods. 2 – Výnimky z povinnosti zverejnenia – Obchodné informácie považované za interné alebo dôverné – Uplatniteľnosť – Úverové inštitúcie, v ktorých má štát väčšinový podiel – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca verejnú povahu určitých obchodných informácií držaných uvedenými inštitúciami“

Vo veci C-215/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Vrhovno sodišče (Najvyšší súd, Slovinsko) z 11. apríla 2017 a doručený Súdnemu dvoru 25. apríla 2017, ktorý súvisí s konaním:

Nova Kreditna Banka Maribor d.d.

proti

Republika Slovenija,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda siedmej komory T. von Danwitz (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász a C. Vajda,

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. júna 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Nova Kreditna Banka Maribor d.d., v zastúpení: D. Miklavčič a M. Menard, odvetnici,

– Republika Slovenija, v zastúpení: M. Prelesnik, Informacijski pooblaščenec,

– slovinská vláda, v zastúpení: T. Mihelič Žitko a V. Klemenc, splnomocnené zástupkyne,

– maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: slovinčina.

– Európska komisia, v zastúpení: G. Braun, K.-Ph. Wojcik a M. Žebre, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 5. septembra 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 2 písm. c) smernice 2003/98/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 17. novembra 2003 o opakovanom použití informácií verejného sektora (Ú. v. EÚ L 345, 2003, s. 90; Mim. vyd. 13/032, s. 701), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/37/EÚ z 26. júna 2013 (Ú. v. EÚ L 175, 2013, s. 1) (ďalej len „smernica IVS“), ako aj článku 432 ods. 2 a článku 446 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 Európskeho parlamentu a Rady z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Nova Kreditna Banka Maribor d.d. (ďalej len „NKBM“) a Republika Slovenija (Slovinská republika) týkajúceho sa rozhodnutia Informacijski pooblaščenec (komisár pre informácie, Slovinsko), ktorým bola NKBM uložená povinnosť sprístupniť informácie jednej novinárke.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica IVS

3 Odôvodnenia 5, 6, 9 a 10 smernice IVS sú formulované takto:

„(5) Jedným z hlavných cieľov vytvorenia vnútorného trhu je vytvorenie podmienok napomáhajúcich rozvoju služieb v rámci celého spoločenstva. Informácie verejného sektora sú významným primárnym materiálom pre produkty digitálneho obsahu a služieb a s rozvojom bezdrôtových služieb obsahu sa stanú dokonca ešte významnejším zdrojom obsahu. V tejto súvislosti bude dôležité aj široké cezhraničné geografické pokrytie. Rozšírené možnosti opakovaného použitia informácií verejného sektora by okrem iného malo umožniť európskym spoločnostiam využiť ich potenciál a prispieť k hospodárskemu rastu a tvorbe pracovných miest.

(6) Existujú značné rozdiely v pravidlách a postupoch členských štátov týkajúcich sa použitia zdrojov informácií verejného sektora, ktoré predstavujú prekážky využitia plného hospodárskeho potenciálu tohto kľúčového dokumentačného zdroja. Tradičné postupy subjektov verejného sektora pri využívaní informácií verejného sektora sa vyvíjali rôznymi smermi; T by sa malo brať do úvahy. Minimálne zosúladenie vnútroštátnych pravidiel a postupov týkajúcich sa opakovaného použitia dokumentov verejného sektora by sa malo preto uskutočniť v prípadoch, keď rozdiely vo vnútroštátnych pravidlách a postupoch alebo nedostatočná zrozumiteľnosť, bránia hladkému fungovaniu vnútorného trhu a náležitému rozvoju informačnej spoločnosti v spoločenstve.

…

(9) … Smernica je postavená na existujúcom prístupovom režime členských štátov a nemení národné pravidlá prístupu k dokumentom. To sa neuplatňuje v prípadoch, keď občania alebo spoločnosti môžu podľa príslušného prístupového režimu, získať dokument len vtedy, keď môžu preukázať osobitný záujem. …

(10) Definície ‚subjekt verejného sektora' a ‚verejnoprávna inštitúcia' sú prevzaté zo smerníc verejného obstarávania… Verejné podniky do týchto definícií nespadajú."

4 Článok 1 tejto smernice, ktorý sa týka predmetu a pôsobnosti tejto smernice, znie:

„1. Táto smernica stanovuje minimálny súbor pravidiel a praktické prostriedky, ktorými sa riadi a uľahčuje ďalšie použitie existujúcich dokumentov v držbe subjektami verejného sektora členských štátov.

2. Táto smernica sa nevzťahuje na:

…

c) dokumenty, ku ktorým nie je podľa prístupového režimu v členských štátoch prístup aj z týchto dôvodov:

– ochrany národnej bezpečnosti (t. j. bezpečnosť štátu), obrany alebo verejnej bezpečnosti,

– dôvernosti štatistických údajov,

– dôvernosti obchodných údajov (napr. obchodné, profesionálne alebo podnikové tajomstvo);

…

3. Táto smernica vychádza z prístupových režimov členských štátov, ktoré ňou nie sú dotknuté.

…"

5 Článok 2 uvedenej smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto definície:

1. ‚subjekt verejného sektora' znamená štátne, regionálne alebo miestne orgány, verejnoprávne inštitúcie a združenia, tvorené jedným alebo viacerými takýmito orgánmi alebo jednou alebo viacerými takýmito verejnoprávnymi inštitúciami;

2. ‚verejnoprávne inštitúcie' sú akékoľvek inštitúcie:
   a) založené na osobitné účely plniace potreby všeobecného záujmu, ktoré nemajú priemyselný alebo komerčný charakter; a
   b) majú právnu subjektivitu; a
   c) sú z väčšej časti financované štátnymi, alebo regionálnymi alebo miestnymi orgánmi, alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami; alebo sú podriadené riadiacemu dozoru týchto orgánov; alebo ktoré majú v správnom, riadiacom alebo dozornom orgáne viac ako polovicu členov menovaných štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami;

…

4. ‚opakované použitie' znamená použitie dokumentov, ktoré majú v držbe subjekty verejného sektora, osobami alebo právnymi subjektami na komerčné alebo nekomerčné účely iné, než je pôvodný účel v rámci verejných úloh, pre ktoré bol dokument zhotovený. Výmena dokumentov medzi subjektami verejného sektora len na účely plnenia verejných úloh, nepredstavuje opakované použitie;

…"

Nariadenie č. 575/2013

6 Podľa odôvodnení 68 a 76 nariadenia č. 575/2013:

„(68) Bez toho, aby bolo dotknuté zverejňovanie informácií, ktoré sa výslovne požaduje v tomto nariadení, by malo byť cieľom požiadaviek na zverejňovanie poskytnúť účastníkom trhu presné a úplné informácie o rizikovom profile jednotlivých inštitúcií. Od inštitúcií by sa preto malo požadovať, aby zverejnili dodatočné informácie, ktoré nie sú výslovne uvedené v tomto nariadení, pokiaľ je takéto zverejnenie nutné na dosiahnutie uvedeného cieľa. Príslušné orgány by mali zároveň venovať náležitú pozornosť prípadom, v súvislosti s ktorými majú podozrenie, že inštitúcia považovala informácie za interné alebo dôverné s cieľom vyhnúť sa zverejneniu takýchto informácií.

…

(76) Na účely posilnenia trhovej disciplíny a zvýšenia finančnej stability je potrebné zaviesť podrobnejšie požiadavky na zverejňovanie formy a povahy regulačného kapitálu a prudenciálnych úprav vykonaných s cieľom zabezpečiť, aby investori a vkladatelia boli dostatočne informovaní o platobnej schopnosti inštitúcií."

7 V súlade s článkom 1 prvým pododsekom písm. e) tohto nariadenia sa stanovujú jednotné pravidlá týkajúce sa všeobecných prudenciálnych požiadaviek, ktoré musia spĺňať všetky inštitúcie, na ktoré sa vzťahuje dohľad podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338), pokiaľ ide o požiadavky na zverejňovanie.

8 Podľa článku 4 ods. 1 bodu 3 uvedeného nariadenia pojem „inštitúcia" je úverová inštitúcia alebo investičná spoločnosť.

9 Článok 431 toho istého nariadenia, ktorý sa nachádza v ôsmej časti, nazvanej „Zverejňovanie informácií inštitúciami", vo svojich odsekoch 1 a 3 stanovuje:

„1. Inštitúcie zverejňujú informácie stanovené v hlave II, pričom dodržiavajú ustanovenia uvedené v článku 432.

…

3. Inštitúcie prijmú formálny postup na dosiahnutie súladu s požiadavkami na zverejňovanie informácií stanovenými v tejto časti a zavedú postupy hodnotenia primeranosti zverejňovaných informácií vrátane ich overovania a častosti zverejňovania. Inštitúcie zavedú aj postupy na posúdenie, či nimi zverejňované údaje poskytujú účastníkom trhu úplné informácie o ich rizikovom profile.

Keď sa zverejnením údajov neposkytnú účastníkom trhu úplné informácie o rizikovom profile, inštitúcie zverejnia potrebné informácie popri informáciách požadovaných podľa odseku 1…"

10 Podľa článku 432 ods. 2 prvého pododseku nariadenia č. 575/2013:

„Inštitúcie môžu tiež vynechať jeden alebo viac druhov informácií obsiahnutých v zverejneniach uvedených v hlavách II a III, ak tieto druhy informácií obsahujú informácie, ktoré sa v súlade s druhým a tretím pododsekom považujú za interné alebo dôverné, s výnimkou zverejnení stanovených v článkoch 437 a 450.“

11 V súlade s článkom 433 prvým odsekom tohto nariadenia inštitúcie zverejňujú informácie požadované podľa ôsmej časti aspoň raz za rok.

12 Článok 446 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Inštitúcie zverejňujú prístupy k hodnoteniu požiadaviek na vlastné zdroje pre operačné riziko, ktoré sú im prístupné; opis metodiky stanovenej v článku 312 ods. 2, ak ju inštitúcia používa, vrátane analýzy príslušných interných a externých faktorov, ktoré inštitúcia pri tomto prístupe merania zohľadňuje, a v prípade čiastočného použitia rozsah a oblasť pôsobnosti rôznych používaných metodík.“

Slovinské právo

13 Článok 1 Zakon dostopu do informacij javnega značaja (zákon o prístupe k informáciám verejného významu, ďalej len „ZDIJZ“) stanovuje:

„1. Tento zákon tiež upravuje postup umožňujúci každému slobodný prístup k informáciám verejného významu, ktorými disponujú obchodné spoločnosti a iné subjekty súkromného práva, v ktorých má Slovinská republika, jednotky miestnej samosprávy alebo iné verejnoprávne subjekty priamo alebo nepriamo, jednotlivo alebo spoločne, dominantný vplyv (ďalej len ‚podniky, v ktorých má verejnoprávny subjekt dominantný vplyv‘) a tieto informácie opakovane použiť.

2. Za dominantný vplyv v zmysle predchádzajúceho odseku sa považuje, ak Slovinská republika, jednotky miestnej samosprávy alebo iné verejnoprávne subjekty jednotlivo alebo spoločne:

– môžu vykonávať dominantný vplyv na základe väčšinového podielu na upísanom základnom imaní, alebo vo vzťahu k obchodnej spoločnosti disponujú právom kontrolovať väčšinu alebo právomocou vymenovať viac ako polovicu členov správneho orgánu alebo dozorného orgánu priamo alebo nepriamo prostredníctvom iných obchodných spoločností alebo iných subjektov súkromného práva,

…

3. Banka, ktorá využíva opatrenia prijaté podľa právnych predpisov, ktorými sa spravujú opatrenia prijaté Slovinskou republikou na posilnenie stability bánk, sa tiež považuje za subjekt pod dominantným vplyvom v zmysle odseku 1 tohto článku.

4. Podnik sa tiež považuje za podliehajúci povinnosti stanovenej v odseku 1 tohto článku počas obdobia piatich rokov po ukončení dominantného vplyvu uvedeného v odseku 2 tohto článku, pokiaľ ide o informácie verejného významu, ktoré sa týkajú obdobia, počas ktorého bol tento podnik pod dominantným vplyvom.

5. Podnik, v ktorom má verejnoprávny subjekt dominantný vplyv, podlieha povinnosti poskytnúť prístup k informáciám verejného významu v zmysle článku 4a tohto zákona, ktoré pochádzajú z obdobia, keď sa nachádzal pod dominantným vplyvom verejnoprávneho subjektu.

6. Okrem cieľa stanoveného v článku 2 ods. 1 má tento zákon za cieľ zvýšiť transparentnosť a zodpovedné riadenie verejných financií a financií podnikov, v ktorých má verejnoprávny subjekt dominantný vplyv.“

14 Článok 4a ods. 1 tohto zákona stanovuje:

„V prípade podnikov, v ktorých má verejnoprávny subjekt dominantný vplyv, informácie verejného významu predstavujú:

– informácie o uzatvorenej zmluve týkajúcej sa nadobudnutia, odpredaja alebo správy hmotného majetku podniku alebo výdavkov podniku v súvislosti s objednávaním dodávok, prác, agentúrnych služieb, poradenských služieb alebo iných služieb, ako aj financovania, sponzoringu a zmlúv o autorských právach alebo iných zmlúv s obdobnou povahou;

– …“

15 Článok 6a uvedeného zákona stanovuje:

„1. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 predchádzajúceho článku sa prístup k informáciám verejného významu týkajúcich sa podnikov, v ktorých má verejnoprávny subjekt dominantný vplyv, má poskytnúť, pokiaľ ide o podstatné údaje týkajúce sa uzatvorených zmluvných vzťahov uvedených v prvej zarážke článku 4a ods. 1 tohto zákona, to znamená:

– informácia o druhu zmluvného vzťahu,

– identifikácia zmluvného partnera; v prípade právnickej osoby: názov alebo obchodné meno, sídlo, obchodná adresa a účet právnickej osoby, alebo v prípade fyzickej osoby: meno a miesto bydliska osoby,

– hodnota zákazky a sumy rôznych uskutočnených platieb,

– dátum uzatvorenia zmluvy a trvanie zmluvného vzťahu a

– určité informácie obsiahnuté v zmluvných prílohách.

…

3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 tohto článku, ak informácie verejného významu nie sú prístupné prostredníctvom internetu v súlade s článkom 10a ods. 4 tohto zákona, osoba, ktorá má poskytnúť prístup, môže odmietnuť prístup k podstatným údajom týkajúcim sa zmluvy uvedenej v prvom odseku tohto článku, ak táto osoba preukáže, že zverejnenie by vážne poškodilo jej konkurenčné postavenie na trhu, pokiaľ sa tieto údaje netýkajú zmlúv o poskytovaní služieb financovania, sponzoringu, poradenstva, služieb autorov diel duševného vlastníctva a iných služieb duševnej tvorivej činnosti alebo iných zmlúv s obdobnou povahou.

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

16 NKBM je slovinská banka.

17 V priebehu roka 2014 jedna novinárka požiadala NKBM o prístup k zoznamu informácií týkajúcich sa údajov o zmluvách, ktoré banka uzatvorila s poradenskými spoločnosťami, právnickými spoločnosťami a spoločnosťami poskytujúcimi služby, ktoré majú charakter duševnej činnosti v období od 1. októbra 2012 do 17. apríla 2014 a konkrétnejšie k údajom obsiahnutým v týchto zmluvách a ich prílohách týkajúcim sa druhu zmluvných vzťahov, zmluvných partnerov, hodnoty zmlúv, výšky jednotlivých platieb za uvedené služby, dátumu uzavretia zmlúv a dĺžky trvania zmluvného vzťahu.

18 Počas obdobia, o ktoré ide vo veci samej, bola NKBM pod dominantným vplyvom verejnoprávneho subjektu v zmysle článku 1 ods. 2 a 3 ZDIJZ, pretože Slovinská republika priamo alebo nepriamo vlastnila väčšinu základného imania NKBM a podstatne ju rekapitalizovala. Dňa 21. apríla 2016 sa NKBM stala akciovou spoločnosťou podľa súkromného práva. Podľa údajov vnútroštátneho súdu je však naďalej povinná poskytnúť požadované informácie v zmysle článku 1a ods. 4 ZDIJZ.

19 Keďže NKBM zamietla žiadosť o prístup k údajom, o ktorú ide vo veci samej, komisár pre informácie jej na základe ZDIJZ uložil povinnosť vyhovieť tejto žiadosti. NKBM podala proti tomuto rozhodnutiu žalobu, ktorá bola zamietnutá rozhodnutím súdu prvého stupňa.

20 NKBM podala na Vrhovno sodišče (Najvyšší súd, Slovinsko) kasačnú sťažnosť, pričom namietala porušenie slovinskej Ústavy, ako aj práva Únie. V tejto súvislosti NKBM spresnila, že informácie, o ktoré ide vo veci samej, obsahujú údaje, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo. Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) podal návrh na posúdenie ústavnosti ustanovení ZDIJZ dotknutých vo veci samej na Ustavno sodišče (Ústavný súd, Slovinsko), ktorý vyhlásil, že tieto ustanovenia sú v súlade so slovinskou Ústavou.

21 Vnútroštátny súd uvádza, že podľa ustanovení ZDIJZ sú osoby pod vplyvom verejnoprávneho subjektu povinné umožniť prístup k informáciám, o ktoré ide vo veci samej, aj keď verejný záujem na ich zverejnení nie je väčší ako záujem týchto osôb na obmedzení prístupu k uvedeným informáciám. Kladie si predovšetkým otázku, či článok 1 ods. 2 písm. c) tretia zarážka smernice IVS, ako aj článok 432 ods. 2 nariadenia č. 575/2013 bránia takémuto právu na prístup k uvedeným informáciám.

22 V tomto kontexte sa vnútroštátny súd odvoláva aj na článok 16 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), ako aj na základné slobody zakotvené v článkoch 49, 56 a 63 ZFEÚ. Hoci tento súd má pochybnosti v súvislosti s cezhraničnou povahou sporu vo veci samej, pýta sa na uplatniteľnosť týchto základných slobôd, pretože jednak NKBM uvádza, že má dcérsku spoločnosť v Rakúsku a po tom, ako vznikol spor, bola kúpená podnikom usadeným v inom členskom štáte, a ďalej prístup k údajom bánk pod dominantným vplyvom verejnoprávneho subjektu, ktorý priznáva ZDIJZ, by mohol odradiť niektorých poskytovateľov služieb z iných členských štátov poskytovať služby banke, akou je NKBM, ako aj potenciálnych investorov z iných členských štátov nadobudnúť účasti na takejto banke.

23 Za týchto podmienok Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 1 ods. 2 písm. c) tretia zarážka smernice [IVS] s prihliadnutím na prístup minimálnej harmonizácie vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnou právnou úpravou možno povoliť neobmedzený (absolútny) prístup ku všetkým informáciám vyplývajúcim zo zmlúv o autorskom práve a zo zmlúv o poradenstve, a to aj vtedy, ak sa tieto informácie vymedzujú ako obchodné tajomstvo, pričom uvedená právna úprava stanovuje tento režim iba vo vzťahu k subjektom podriadeným dominantnému vplyvu štátu, nie však aj vo vzťahu k ostatným povinným subjektom, a vplýva na daný výklad aj nariadenie [č. 575/2013], pokiaľ ide o pravidlá týkajúce sa zverejňovania informácií, najmä v tom zmysle, že slobodný prístup k informáciám podľa smernice [IVS] nemôže byť širší, než stanovujú jednotné pravidlá v oblasti zverejňovania údajov podľa citovaného nariadenia?

2. Má sa nariadenie [č. 575/2013], presnejšie články 446 a 432 ods. 2 uvedené v ôsmej časti tohto nariadenia, vykladať v tom zmysle, že tieto ustanovenia bránia právnej úprave členského štátu, ktorá ukladá banke, ktorá je alebo bola pod dominantným vplyvom verejnoprávneho subjektu, povinnosť zverejňovať informácie týkajúce sa uzatvorených zmlúv o poskytovaní poradenských služieb, právnych služieb, služieb autorov diel duševného vlastníctva a iných služieb duševnej tvorivej činnosti, a konkrétnejšie, informácie o druhu uzatvorenej zmluvy, zmluvnom partnerovi (v prípade právnickej osoby: obchodné meno alebo firma, sídlo, obchodná adresa), hodnote zmluvy, výške jednotlivých platieb za uvedené služby, dátume uzavretia zmluvy, dĺžke trvania zmluvného vzťahu a o podobných údajoch vyplývajúcich zo zmluvných príloh – informácie, ktoré pochádzajú z obdobia, keď bola dotknutá banka pod dominantným vplyvom –, a to bez stanovenia akejkoľvek výnimky z uvedenej povinnosti a bez možnosti vyvažovať medzi záujmom verejnosti na sprístupnení údajov a záujmom banky na zachovaní obchodného tajomstva, v prípade, ktorý sa netýka situácie s nadnárodným prvkom?“

O prejudiciálnych otázkach

24 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 1 ods. 2 písm. c) tretia zarážka smernice o IVS a článok 432 ods. 2 nariadenia č. 575/2013 vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá ukladá banke, ktorá bola pod dominantným vplyvom verejnoprávneho subjektu, poskytnúť údaje týkajúce sa zmlúv o poskytovaní poradenských služieb, právnych služieb, služieb autorov diel duševného vlastníctva a iných služieb duševnej tvorivej činnosti, ktoré uzavrela v období, počas ktorého bola pod týmto dominantným vplyvom, bez pripustenia výnimky z dôvodu zachovania obchodného tajomstva tejto banky.

25 Aby bolo možné odpovedať na tieto otázky, treba overiť, či žiadosť o prístup k informáciám, ako je žiadosť adresovaná NKBM na základe ZDIJZ, patrí do pôsobnosti smernice IVS a nariadenia č. 575/2013.

O uplatniteľnosti smernice IVS

26 Pokiaľ ide o pôsobnosť *ratione personae* smernice IVS, z článku 1 ods. 1 tejto smernice vyplýva, že ustanovuje súbor minimálnych pravidiel a praktické prostriedky, ktorými sa riadi a uľahčuje ďalšie použitie existujúcich dokumentov v držbe „subjektmi verejného sektora členských štátov“. Táto smernica sa teda uplatňuje na „subjekty verejného sektora členských štátov“. Pod tento pojem patria podľa článku 2 bodu 1 uvedenej smernice štátne, regionálne alebo miestne orgány, verejnoprávne inštitúcie a združenia, tvorené jedným alebo viacerými takýmito orgánmi alebo jednou alebo viacerými takýmito verejnoprávnymi inštitúciami.

27 Okrem toho podľa článku 2 bodu 2 písm. a) až c) uvedenej smernice „verejnoprávne inštitúcie“ sú akékoľvek inštitúcie po prvé založené na osobitné účely plniace potreby všeobecného záujmu, ktoré nemajú priemyselný alebo komerčný charakter, po druhé majú právnu subjektivitu a po tretie sú z väčšej časti financované štátnymi, alebo regionálnymi alebo miestnymi orgánmi, alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami; alebo sú podriadené riadiacemu dozoru týchto orgánov; alebo ktoré majú v správnom, riadiacom alebo dozornom orgáne viac ako polovicu členov menovaných štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami.

28 Ako uviedol generálny advokát v bode 32 svojich návrhov, podmienky stanovené v tomto ustanovení sú kumulatívne, z čoho vyplýva, že inštitúcia nemôže byť kvalifikovaná ako verejnoprávna v zmysle uvedeného ustanovenia, ak jedna z týchto podmienok nie je splnená. Okrem toho sa v odôvodnení 10 smernice IVS spresňuje, že pojem „verejnoprávna inštitúcia“ je prevzatý zo smerníc o verejnom obstarávaní a nevzťahuje sa na verejné podniky. Na to, aby sa podnik mohol považovať za

„verejnoprávnu inštitúciu“, teda nestačí, že bol založený štátom alebo inou verejnoprávnou inštitúciou alebo že je financovaný z prostriedkov vyplývajúcich z ich činnosti. Treba ešte, aby bol zriadený na osobitný účel plnenia potrieb všeobecného záujmu, ktoré nemajú priemyselný alebo obchodný charakter (pozri analogicky, pokiaľ ide o smernice o verejnom obstarávaní, rozsudok z 5. októbra 2017, LitSpecMet, C-567/15, EU:C:2017:736, body 34 a 36, ako aj citovanú judikatúru).

29 V tomto prípade sa zdá, že z informácií uvedených v rozhodnutí vnútroštátneho súdu vyplýva, že NKBM je obchodná banka, ktorá poskytuje bankové služby najmä na slovinskom bankovom trhu, pričom pôsobí v konkurenčnom postavení vo vzťahu k iným bankám pôsobiacim na tom istom trhu. Okrem toho podľa tých istých údajov sa zdá, že NKBM podliehala dominantnému vplyvu verejnoprávneho subjektu len dočasne, a to počas obdobia, ktoré začalo plynúť od jej rekapitalizácie Slovinskou republikou až do jej transformácie na akciovú spoločnosť podľa súkromného práva. Napokon spis, ktorým disponuje Súdny dvor, neobsahuje žiadnu skutočnosť, ktorá by umožňovala domnievať sa, že NKBM bola zriadená na osobitný účel plnenia potrieb všeobecného záujmu, ktoré nemajú priemyselný alebo obchodný charakter.

30 Za týchto podmienok sa zdá, že NKBM nespĺňa prvú podmienku uvedenú v bode 27 tohto rozsudku, a preto nespadá do pôsobnosti *ratione personae* smernice IVS, čo však musí overiť vnútroštátny súd.

31 Pokiaľ ide o otázku, či žiadosť o prístup k údajom, o akú ide vo veci samej, patrí do pôsobnosti *ratione materiae* tejto smernice, z jej článku 1 ods. 1, ako bolo uvedené v bode 26 tohto rozsudku, vyplýva, že uvedená smernica sa týka opakovaného použitia dokumentov v držbe subjektmi verejného sektora členských štátov. Podľa článku 2 bodu 4 tejto istej smernice „opakované použitie“ treba vykladať ako použitie takýchto dokumentov osobami alebo právnymi subjektmi na komerčné alebo nekomerčné účely iné, než je pôvodný účel v rámci verejných úloh, pre ktoré bol dokument zhotovený.

32 Naopak je potrebné uviesť, že smernica IVS neukladá povinnosť týkajúcu sa prístupu k dokumentom. V súlade so svojím článkom 1 ods. 3 v spojení s odôvodnením 9 táto smernica vychádza z existujúcich prístupových režimov členských štátov a nemení vnútroštátne pravidlá prístupu k dokumentom. Okrem toho článok 1 ods. 2 písm. c) uvedenej smernice stanovuje, že táto smernica sa nevzťahuje na dokumenty, ku ktorým nie je podľa prístupového režimu v členských štátoch prístup. Smernica IVS nezakotvuje právo na prístup k informáciám verejného sektora, ale predpokladá existenciu takéhoto práva v platných právnych predpisoch členských štátov, takže spôsoby a postupy prístupu k týmto informáciám nepatria do jej pôsobnosti.

33 V dôsledku toho žiadosť o prístup k informáciám, o akú ide vo veci samej, nespadá do pôsobnosti *ratione materiae* smernice IVS. Táto smernica preto nemá vplyv na žiadosť vo veci samej.

O uplatniteľnosti nariadenia č. 575/2013

34 Ustanovenia ZDIJZ dotknuté vo veci samej zakotvujú individuálne právo na prístup k informáciám verejného významu, ktorými disponujú najmä podniky, ktoré sú pod dominantným vplyvom verejnoprávnych subjektov s cieľom uvedeným v článku 1a ods. 6 ZDIJZ, ktorým je zvýšiť transparentnosť a zodpovedné hospodárenie s verejnými prostriedkami a financiami týchto podnikov. Pokiaľ ide o informácie týkajúce sa zmluvných vzťahov, ktorých predmetom sú služby financovania, sponzoringu, poradenstva a zmluvy o autorských právach alebo iné zmluvy s obdobnou povahou, tieto podniky sú povinné podľa článku 6a ods. 3 ZDIJZ poskytnúť tento prístup bez výnimky.

35 Pokiaľ ide o otázku, či nariadenie č. 575/2013, konkrétne jeho článok 432 ods. 2, môže odôvodniť právo namietať proti žiadosti o prístup k informáciám, o akú ide vo veci samej, je potrebné zdôrazniť, že ustanovenia uvedené v ôsmej časti tohto nariadenia, medzi ktoré patrí tento článok 432 ods. 2, nezakotvujú individuálne právo na prístup k informáciám, ale stanovujú povinnosť uverejňovať informácie stanovené v hlave II tejto ôsmej časti nezávisle od akejkoľvek žiadosti v tomto zmysle.

36 Ako totiž vyplýva z článku 431 ods. 1 v spojení s článkom 433 prvým odsekom nariadenia č. 575/2013, úverové inštitúcie a investičné spoločnosti sú povinné zverejňovať tieto informácie nie na žiadosť, ale z vlastnej iniciatívy najmenej jedenkrát za rok. Okrem toho informácie, ktoré musia byť zverejnené v rámci tejto povinnosti, sú stanovené v samotnom tomto nariadení a v zásade pokrývajú podľa článku 431 ods. 1 a 3, ako aj článku 432 uvedeného nariadenia všetky informácie uvedené v hlave II ôsmej časti tohto nariadenia.

37 Je potrebné dodať, ako generálny advokát v podstate uviedol v bode 53 svojich návrhov, že režim zverejňovania zavedený nariadením č. 575/2013 sleduje iný cieľ než režim práva na prístup k informáciám zakotvený v ZDIJZ.

38 Podľa odôvodnení 68 a 76 tohto nariadenia je jeho cieľom zlepšiť trhovú disciplínu a finančnú stabilitu a poskytnúť účastníkom trhu presné a úplné informácie o rizikovom profile jednotlivých úverových inštitúcií a investičných spoločností. Naopak, ako bolo uvedené v bode 34 tohto rozsudku, cieľom úpravy práva na prístup k informáciám zakotveného v ZDIJZ je zvýšiť transparentnosť a zodpovedné hospodárenie s verejnými prostriedkami a financiami podnikmi, ktoré sa nachádzajú pod dominantným vplyvom verejnoprávnych subjektov.

39 V dôsledku toho žiadosť o prístup k informáciám, o akú ide vo veci samej, nepatrí do pôsobnosti nariadenia č. 575/2013, takže článok 432 ods. 2 tejto smernice nemôže zakladať právo na odmietnutie takejto žiadosti. Toto nariadenie preto nemá vplyv na žiadosť vo veci samej.

O uplatniteľnosti článku 16 Charty základných práv

40 Vzhľadom na závery uvedené v bodoch 33 a 39 tohto rozsudku treba uviesť, že ustanovenia ZDIJZ, o ktoré ide vo veci samej, nepatria do pôsobnosti smernice IVS alebo nariadenia č. 575/2013.

41 Okrem toho podľa informácií vnútroštátneho súdu sa spor vo veci samej týka situácie, ktorá sa vo všetkých ohľadoch obmedzuje len na jeden členský štát, teda situácie, v ktorej sa neuplatňujú základné slobody zaručené Zmluvou o FEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, bod 47 a citovanú judikatúru, ako aj z 20. septembra 2018, Fremoluc, C-343/17, EU:C:2018:754, bod 18).

42 Toto konštatovanie nie je spochybnené okolnosťami uvedenými v rozhodnutí vnútroštátneho súdu, že NKBM má dcérsku spoločnosť v Rakúsku a že bola kúpená spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte. Z tohto rozhodnutia totiž nevyplýva, že povaha a rozsah informácií, ktoré sú predmetom žiadosti o prístup k informáciám vo veci samej, majú nejakú väzbu s rakúskou dcérskou spoločnosťou NKBM alebo podnikom, ktorý nadobudol túto banku. Okrem toho, ako zdôraznil vnútroštátny súd, toto nadobudnutie NKBM sa uskutočnilo až po vzniku sporu vo veci samej.

43 Pokiaľ ide o odradzujúci účinok, ktorý by prístup k údajom bánk pod dominantným vplyvom verejnoprávneho subjektu, ktorý priznáva ZDIJZ, mohol mať na poskytovateľov služieb alebo na investorov z iných členských štátov, stačí uviesť, že hoci návrh na začatie prejudiciálneho konania uvádza existenciu pochybností, pokiaľ ide o účinok tejto vnútroštátnej právnej úpravy vo vzťahu k „niektorým“ z týchto poskytovateľov služieb a potenciálnym investorom, neobsahuje žiadny konkrétny dôkaz umožňujúci konštatovať, že v rámci sporu vo veci samej nastal niektorý z týchto prípadov.

44 Podľa judikatúry Súdneho dvora z takéhoto návrhu musia vyplývať nie hypotetické, ale konkrétne dôkazy, ako sú sťažnosti alebo žaloby podané subjektmi nachádzajúcimi sa v iných členských štátoch alebo ktoré sa týkajú štátnych príslušníkov týchto štátov, ktoré umožňujú pozitívne preukázať záujem

štátnych príslušníkov iných členských štátov využiť tieto základné slobody v prejednávanej veci (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, body 54 a 55, ako aj z 20. septembra 2018, Fremoluc, C-343/17, EU:C:2018:754, body 28 a 29).

45 Z toho vyplýva, že ustanovenia ZDIJZ, o ktoré ide vo veci samej, nemožno považovať za vykonávajúce právo Únie v zmysle článku 51 ods. 1 Charty, takže článok 16 Charty sa neuplatňuje v rámci sporu, o ktorý ide vo veci samej.

46 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 písm. c) tretia zarážka smernice IVS a článok 432 ods. 2 nariadenia č. 575/2013 sa majú vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahujú na vnútroštátnu právnu úpravu, o akú ide vo veci samej, ktorá ukladá banke, ktorá bola pod dominantným vplyvom verejnoprávneho subjektu, povinnosť poskytnúť údaje týkajúce sa zmlúv o poskytovaní poradenských služieb, právnych služieb, služieb autorov diel duševného vlastníctva a iných služieb duševnej tvorivej činnosti, ktoré uzavrela v období, počas ktorého bola pod týmto dominantným vplyvom, bez pripustenia výnimky z dôvodu zachovania obchodného tajomstva tejto banky, a teda nebránia takejto vnútroštátnej právnej úprave.

O trovách

47 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 1 ods. 2 písm. c) tretia zarážku smernice 2003/98/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 17. novembra 2003 o opakovanom použití informácií verejného sektora a článok 432 ods. 2 nariadenia č. 575/2013 Európskeho parlamentu a Rady z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 sa majú vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahujú na vnútroštátnu právnu úpravu, o akú ide vo veci samej, ktorá ukladá banke, ktorá bola pod dominantným vplyvom verejnoprávneho subjektu, povinnosť poskytnúť údaje týkajúce sa zmlúv o poskytovaní poradenských služieb, právnych služieb, služieb autorov diel duševného vlastníctva a iných služieb duševnej tvorivej činnosti, ktoré uzavrela v období, počas ktorého bola pod týmto dominantným vplyvom, bez pripustenia výnimky z dôvodu zachovania obchodného tajomstva tejto banky, a teda nebránia takejto vnútroštátnej právnej úprave.

Podpisy